

Cienījamā kolēģe,

ņemot vērā Jūsu lielo atsaucību, par ko esmu Jums bezgala pateicīgs, gribu lūgt Jūsu palīdzību tikt skaidrībā vēl par vienu parādību, ar kuru nākas sastapties mūsu firmā un kas atstāj ļoti pārsteidzošu un nesaprotamu iespaidu.

Runa ir par to, ka pie mums ir izveidojusies stabila tradīcija neļaut vadīt lekciju kursus tiem pasniedzējiem, kuri attiecīgajos studiju priekšmetos ir izdevuši grāmatas un tajā skaitā mācību grāmatas.

Tā, piemēram, B.Borisovam ir plaša un interesanta grāmata par sabiedriskajām attiecībām. Tā ir atkārtoti (trīs reizes) izdota Maskavā. Baltijā nezinu otru speciālistu, kuram būtu Maskavā izdota grāmata par *PR*. Taču B.Borisovam neļauj lasīt attiecīgo lekciju kursu programmā „Sabiedriskās attiecības”. Lekciju kursu latviešu un krievu grupām lasa programmas direktora sieva, par kuras zinātnisko darbību un publikācijām nekas nav zināms.

Mūsu firmā strādā cilvēks, kurš ir publicējis grāmatas par kulturoloģiju (kultūras teoriju, vēsturi), starpkulturālo komunikāciju, Eiropas studijām. Taču attiecīgos priekšmetus mūsu firmas programmās (kultūras vadības, tūrisma, Eiropas studiju, sabiedrisko attiecību) vada cilvēki, par kuru publikācijām nekas nav sastopams ne bibliotēkās, ne Internetā.

Minēto „tradīciju” acīmredzot var komentēt visdažādākajā veidā, un Jums noteikti būs savs viedoklis. Taču tajā pašā laikā ir pilnīgi skaidrs, ka tiekamies ar zinātnes, augstākās izglītības mežonīgu izkropļošanu, kā arī necienīgu izturēšanos pret tiem pasniedzējiem, kuri cenšas radoši ietekmēt mācību procesu.

Jau iepriekš pateicos par palīdzību!

2011.gada 25.februārī

Ar cieņu,

Arturs Priedītis